

ПОЛИМЉЕ

ЛИСТ ЗА ДРУШТВЕНА И ПОЛИТИЧКА ПИТАЊА

ISSN 0353-6815

ГОДИНА LXXV

БРОЈ 3071

ЦЕНА 70 ДИНАРА

ПРИЈЕПОЉЕ

16. ЈАНУАР 2026.

Пријеполјци
ван Пријепоља
**Драгољуб
Пауновић**

Стр. 8

Стр. 3

Стр. 4

**АПЕЛ
ЗА ПОМОЋ**
Годишња
претплата

NBS IPS QR

Alexandar
cosmetics

Стр. 4

Стр. 7

JG JONOVIĆ
Gradnja
Prijeplje
Telefoni:
033/716 680; 069/19 18 043

Под будним
оком спасилаца:
ситуација на
Лиму стабилна

Стр. 3

Арсеније
Гојак: Млади
шахиста са
великим
потенцијалом

Стр. 4

Из Пријепоља,
срцем и софром:
Прича Сабихе
Дацић

Стр. 4

Од идеје до
храма – 2025.
година као
темељ вере и
заједништва

Стр. 7

PRISPIN
info@prispidoo.com
0641358944

JAVNO KOMUNALNO PREDUZEĆE
Lim
"Lim"
PRIJEPOLJE

volim
dobro u ljudima
HRANA NAŠEG KRAJA
THE FOOD OF OUR REGION
www.volim.rs

ZU APOTEKA
VIVA - Djab
Prijeplje
033 711 189; 710 008
Priboj
033 244 90 85; 244 90 86

GRAFOKARTON
Prijeplje
033/710 009;
710 409;
www.grafokarton.net
office@grafokarton.net

ROMA
company
Boje • Fasade • Tapete
www.roma.rs

ПРИЈЕПОЉЕ
ТУРИСТИЧКА ОРГАНИЗАЦИЈА
За твој савршен дан!

Elan
Syntelan
Prodaja: +381 33 780-006, +381 33 780-406

Перспектива
Bjelopoljski put BB 31300 Prijeplje
033/710155 064/8599300
info@perspektiva.rs www.perspektiva.rs

.rs
wtic
Informatički inženjering

Друштво / Хуманост

Седница Скупштине општине: Контроверзе о ревизији и кадровима

На 14. седници Скупштине општине Пријепоље одржаној 25. децембра прошле године, разматрано је 26 тачака дневног реда, уз две допуне. Упркос напорима одборника да прошире расправу о кључним питањима, једна од предложених допуна није прошла, што је поново изазвало контроверзе и размирице у скупштинској сали.

Одборник Едип Кајевић предложио је да се на дневни ред стави разматрање Ревизорског извештаја о пословању општине за 2023. и 2024. годину, али је овај предлог одбијен. Кајевић је уз своје разматрање приложио и Одлуку о уклањању неправилности, које су биле напоменуте у извештају. Одговор председника општине Драга Попадића био је, како је он сам рекао, да се „неки медији баве глупостима“, додајући да су „неке неправилности већ исправљене“. Тема која је изазвала велику расправу била је одлука о локалним комуналним и административним таксама. Опозициони одборници су изнели негативне критике, сматрајући да повећање такси представља додатни терет за слабо развијену привреду Пријепоља. Они су истакли да ова мера може негативно утицати на привlačност за потенцијалне инвеститоре. На дневном реду нашле су се и тачке које су се односиле на Предлог буџета и Кадровски план за 2026. годину. Док су одборници владајуће коалиције изјављивали да нема примедби на сам буџет, опозиција је указала на проблематичне аспекте Кадровског плана. Највеће замерке односиле су се на два планирана места за саветнике председника општине. Председник Попадић је на ове критике одговорио, наводећи да су

то личне фрустрације опозиције, која, према његовим речима „просипа маглу грађанима“. Док су неки одборници указивали на смањење издвајања за здравство у 2026. години у односу на 2025. годину, где је предвиђено око 18 милиона динара, неки су истакли и проблеме са неоствареним пројектима у области инфраструктуре. Одборник Рахим Ровчанин је скренуо пажњу на то да средства планирана за путну инфраструктуру у 2025. години нису реализована, а исти износ је прешао и на план за наредну годину. Дискусија о јавним предузећима и њиховим задацима, као што је ЈКП „Лим“, наставила се у већ познатом правцу. Радници овог предузећа и даље се суочавају са бројним проблемима – од водовода и канализације до изношења смећа, али решења није било на видику. Нарочито је проблематичан грејни систем, који остаје један од највећих терета за ову установу. Расправа о Регионалној санитарној депонији Бањица такође није прошла без контроверзи. Одборник Оливер Мрдаковић изнео је сумњу да Пријепоље није спремно за почетак рада депоније. Он је нагласио да „немамо ми куд доље и немамо са чим“. У расправи о програмима рада и финансијским плановима за установе у нашој општини, највише пажње привукла је

дискусија о ПУ „Миша Цвијовић“ и неотварању новоизграђеног вртићког објекта у Бостанима. Док је председник Попадић наговестио да ће овај објекат бити отворен до фебруара 2026. године, сходно томе да му је управо у току седнице стигао мејл којим је Надзорни одбор дао сагласност на основу које може да се затражи употребна дозвола. Када је у питању Установа за спорт и омладину, члан Општинског већа Санел Диздаревић истакао је да је та Установа званично регистрована 9. децембра 2025. године. На чело ове установе на мандатни период до годину дана поново је изабрана Драгана

Вараклић. Односно, по трећи пут јој је продужен мандат, што су неки од одборника видели као неисправно. Тачка која се односила на измене Просторног плана општине донела је расправу о изградњи објекта у заштићеним подручјима. Пошто је опет незаобилазна тема био и горе поменути Ревизорски извештај, начелник Општинске управе Миодраг Ђубић дао је свој коментар на ту тему где је истакао да и мноштво других општина у Србији има велики број замерки на рад, те да „нико није до краја исправан“. Када је у питању Библиотека „Вук

Караџић“, директорица Камала Кашић поново је напоменула да ова установа и даље кубури са недостатком простора и да то постаје све већи проблем. Одборник Ратко Ракоњац поставио је у оквиру одборничких питања питање избора начелника Општинске управе, пошто је мандат досадашњег начелника Миодрага Ђубића истекао. Међутим, на то је председник Попадић одговорио да избора неће бити наредних пет година, јер је мандат продужен, а све то, према његовим речима „у складу са Законом“. На крају, када је у питању развој туризма, већина одборника се сложила да Пријепољу недостају смештајни капацитети, посебно хотелски, који би могли да привуку више туриста. Музеј и Дом културе су похваљени за свој рад, али су упућене и неке критике на рачун недостатка адекватне презентације туристичких атракција, као што је кућа Јусуфагића. Неколико пута у току седнице председник општине, као и други одборници помињали су фразу „Пријепоље на води“, која би требало да обухвата низ инфраструктурних и других пројеката који би уредили један део града. Међутим, ова фраза намеће питање шта је то заправо Пријепоље на води?

Верица Кијановић

Хуманост у срцу зиме

Новогодишњи базар за Машу, Амину и Љиљану

Дана 26. децембра, на платоу испред Дома културе одржан је новогодишњи хуманитарни базар. Овај догађај, којем је присуствовао велики број суграђана и суграђанки, имао је за циљ прикупљање средстава за лечење Маше Ружић и Амине Мулагановић, као и Љиљане Петрић. „Велико нам је задовољство што сви заједно већ другу годину за редом организујемо новогодишњи слатки хуманитарни базар са жељом да новогодишњу атмосферу обогатимо хуманошћу и у циљу помоћи онима којима је то најпотребније“, истакла је Весна Љујић испред Туристичке организације Пријепоља. Током овог догађаја, од продаје посланица и ручних радова прикупљен је износ од 197.040,00 динара и 30 €, који ће бити подељен на једнаке износе

и уплаћен породицама Маше Ружић и Амине Мулагановић. „Иако је данас много хладно, наша срца и душе су топли и пуни љубави јер смо се окупили да помогнемо нашим суграђанима. Поручујем да ко год жели да учини и трун добра и да му је душа овако топла и

пуна љубави, нека учини једно мало добро дело, што нам није нимало тешко. А, иначе, на крају крајева, једино то носимо са собом“, рекла је Сабиха Дацић, једна од учесница базара. Такође, у кутији за донације, која је била намењена за лечење Љиљане Петрић, прикупљен је

износ од 21.270,00 динара и 10 €. Поред хуманитарне димензије, овај догађај имао је и креативни карактер, јер су посланице припремале наше суграђанке,

као и „Креативци“ из Дневног центра ЦСР, који су дали посебан печат овом догађају.

В.К.

Апел за помоћ нашем младом суграђанину

Седмнаестогодишњи младић из нашег краја доживео је тешку несрећу радећи у месари, након које је изгубио већину прстију десне руке. Палац је, на срећу, сачуван, док су остали прсти неповратно изгубљени.

Иако је још веома млад, суочен је са тешком животном борбом. Протеза за шаку могла би му вратити самосталност, сигурност и шансу за што нормалнији живот, али су трошкови, нажалост, превелики за његову породицу.

Зато се обраћамо вама – људима доброг срца.

Свака помоћ, ма колико мала, значи много. Помозимо заједно, нашем младом суграђанину данас је потребна подршка за будућност која је пред њим.

Број жиро рачуна: 160-6000001641914-64

Контакт: 064/969-5455

Берина Суљевић

Događaji

Pod budnim okom spasilaca: Situacija na Limu stabilna

Štab za vanredne situacije Opštine Prijepolje proglasio je 5. januara vanrednu situaciju na delu teritorije opštine koji obuhvata mesne zajednice Prijepolje, Brodarevo, Ivanje i Veliku Župu, usled naglog porasta vodostaja reke Lim i opasnosti od njenog izlivanja.

Povodom ove situacije, razgovarali smo sa Duškom Matijevićem, komandantom Vatrogasno-spasilačkog bataljona Prijepolje, koji ističe da je vodostaj Lima u prethodnim danima premašio granicu vanredne odbrane od poplava. „Na mernoj stanici u Šarampovu, u ulici Četvrtog decembra, izmeren je vodostaj od 314 centimetara, čime je predena granica vanredne odbrane od poplava. Naše ekipe su u kontinuitetu pratile sve kritične tačke na teritoriji opštine“, naveo je Matijević.

Posebna pažnja bila je usmerena na nasele Jalija u Brodarevu, gde je ranije izgrađen zaštitni bedem, kao i na delove Zebude, Ivanja i Raišnjeva. Zbog izlivanja vode, na pojedinim lokacijama došlo je do ugrožavanja stambenih i pomoćnih objekata, kao i prekida saobraćaja.

„Šest do sedam objekata bilo je potencijalno ugroženo, a u jednom domaćinstvu u Zalugu izvršena je

preventivna evakuacija stanovništva. U Brodarevu smo na više mesta sproveli crpljenje vode, dok je u Ivanju jedan deo puta kod sale bio privremeno zatvoren za saobraćaj“, objašnjava komandant bataljona.

Matijević naglašava da je blagovremeno informisanje stanovništva imalo ključnu ulogu u sprečavanju većih posledica.

„Građani su nekoliko dana unapred obavješteni o mogućem porastu vodostaja Lima, ali i Slatinske i Komaranske reke, što je omogućilo preventivno delovanje i smanjenje rizika“, istakao je on.

Vatrogasno-spasilački bataljon Prijepolje raspolaže obučanim i tehnički opremljenim timovima za reagovanje u ovakvim situacijama.

„U okviru bataljona imamo tim za rad i spasavanje na vodi od devet pripadnika, sa motornim i raft čamcima, kao i pumpe velikog kapaciteta i opremu za punjenje džakova sa pes-

kom, u saradnji sa Srbijavodama. Svi resursi su bili u pripravnosti“, naveo je Matijević.

Prema njegovim rečima, situacija se trenutno stabilizuje, a nivo Lima je u opadanju.

„Nastavljamo da pratimo padavine u Srbiji i Crnoj Gori, kao i rad hidrocentrala, jer sve to utiče na protok vode“, dodao je on.

Komandant bataljona ističe dobru saradnju svih nadležnih službi i naglašava da, zahvaljujući pravovremenoj reakciji, nije bilo ugroženih ljudskih života niti veće materijalne štete.

„Ekipe su svakodnevno na terenu, u stalnoj komunikaciji sa lokalnom samoupravom i Srbijavodama i nastavljamo da pratimo situaciju“, zaključio je Matijević.

V.K.

Novo vozilo za potrebe Centra za socijalni rad

Stara i „kvarljiva“ idu Tehničkoj školi za obuku učenika

Dana 29. decembra 2025. godine u prostorijama Dnevnog centra Centra za socijalni rad (CSR) organizovano je svečano uručenje novog vozila koje je ovoj ustanovi obezbedilo Ministarstvo za brigu o porodici i demografiju.

Povodom ove investicije, predsednik opštine Drago Popadić, sa svojim saradnicima, obišao je Dnevni centar i svečano uručio ključeve novog vozila novopostavljenoj v.d. direktorici ustanove Miljani Radulović.

„Do ove ideje je došlo kada je bivša ministarka posetila Dnevni centar, razgovarali smo i rečeno je da je potrebno jedno vozilo. Tada samo dobili obećanje od ministarke, a ove

godine smo aplicirali. Vrednost vozila je negde oko tri miliona, 60 posto je platilo ministarstvo, a 40 opština“, rekao je Popadić.

On je dodao da će ovo novo vozilo, Škoda „kamik“, takođe omogućiti Centru za socijalni rad da se oslobodi dva stara vozila koja su postala nefunkcionalna.

„Na ovaj način smo doprineli tome da se Centar za socijalni rad oslobodi svoja dva vozila jer su im sad nepotrebna, iz razloga što su se kvarila i što su stara. Ali će ova vozila itekako dobro doći za potrebe Tehničke škole za obuku i takmičenje. Prosto da se deca obučavaju na tom vozilu i da ga popravljaju, jer oni imaju smerove

automehaničar i autolimar. Drugo vozilo ćemo dati na korišćenje Javnom komunalnom preduzeću“, dodao je predsednik Popadić.

Nova v.d. direktorica Miljana Radulović, istakla je da će novo vozilo značajno olakšati rad Dnevnog centra.

„Vozilo će nam značiti i za Dnevni centar, ali i za zaposlene budući da samo stalno obavezni da sprovodimo obuke i usavršavanja što podrazumeva odlazak u druge Centre“, naglasila je Radulović.

V.K.

Ekonomsko-trgovinska škola dobila novu, savremeno opremljenu kuhinju

Ekonomsko-trgovinska škola u Prijepolju dobila je novu, savremeno opremljenu kuhinju, čime su značajno unapređeni uslovi za odvijanje praktične nastave, posebno za učenike kuvarskog smera. Sredstva za

opremanje obezbedena su preko konkursa Ministarstva pravde iz fonda oportuniteta, na koji je i ove godine konkurisala opština Prijepolje. Od ukupno dobijenih sredstava, Ekonomsko-trgovinskoj školi pripa-

lo je 1.300.000 dinara za nabavku kuhinjske opreme, dok je lokalna samouprava učestvovala sa dodatnih 251.000 dinara, a škola sa 84.000 dinara iz sopstvenih sredstava.

Predsednik opštine Prijepolje, Drago Popadić, istakao je značaj ove investicije i dobru saradnju između škole, lokalne samouprave i resornog ministarstva.

„Škola je konkurisala, a opština je pomogla u samoj aplikaciji, kao i sa dodatnim sredstvima koja su bila neophodna. Opština je izdvojila oko 250.000 dinara, a jedan deo obezbedila je i sama škola. Najveću zahvalnost dugujemo Ministarstvu pravde i sredstvima iz oportuniteta. Opština Prijepolje je, po broju odobrenih projekata, u samom vrhu. Verujem da će ova nova kuhinja mnogo značiti učenicima i profesorima, a već razmišljamo i o novim idejama –

da se lokalna samouprava i ustanove udruže i da za potrebe kateringa angažujemo učenike i profesore, kako bismo stvorili i jedan lokalni brend“, rekao je Popadić.

Direktor škole, Irmedin Kordić ističe da je projekat konačno realizovan nakon višemesečne procedure javne nabavke, ali da su dobijeni rezultati višestruko značajni.

„Projekat je finansiralo Ministarstvo pravde, a sama javna nabavka trajala je oko tri meseca. Prednost za učenike je velika – ostvaruje se ušteda električne energije, bezbednost učenika je podignuta na viši nivo, a omogućeno je i sticanje znanja na savremenim uređajima koji se danas koriste u većini ugostiteljskih objekata. Do pre nekoliko dana učenici su radili na mašinama starijim više od 40 godina, koje su bile neekonomične i relativno nebezbedne.

Sada je atmosfera za rad mnogo bolja i lepša“, naveo je direktor Ekonomsko-trgovinske škole, Irmedin Kordić.

U okviru nabavke obezbedena su tri profesionalna električna šporeta snage po 12 kilovata sa po četiri ringle, profesionalni ravni električni roštilj, konvektomat i mikrotalasna pećnica.

Nakon posete predstavnika lokalne samouprave, novu kuhinju su obišli i korisnici Dnevnog centra pri Centru za socijalni rad.

Zajedno sa učenicima kuvarskog smera Ekonomsko-trgovinske škole pripremali su razne poslastice, koje su potom svi zajedno degustirali u delu prostora uređenom kao kafić.

Anja Puzović

Rana podrška – zajednička odgovornost

U okviru naše opštine 30. decembra 2025. godine održan međusektorski sastanak o unapređenju rada Dnevnog centra za decu i mlade u pogledu unapređenja usluge Dnevnog centra za decu i mlade u sukobu sa zakonom

U sali za sastanke Opštinske uprave Prijepolje održan je međusektorski sastanak u organizaciji Opštine Prijepolje i Centra za socijalni rad Prijepolje (CSR), u okviru projekta unapređenja usluge Dnevnog centra za decu i mlade u sukobu sa zakonom. Sastanak je okupio direktore, psihologe i pedagoge osnovnih i srednjih škola, kao i predstavnike drugih relevantnih institucija, uključujući i predstavnike Suda, sa ciljem jačanja međusobne saradnje u oblasti prevencije vršnjačkog nasilja i rane intervencije kod dece i mladih u riziku. Uvodnu reč i predstavljanje

dosadašnjeg iskustva Centra za socijalni rad dala je Emina Jukić, psihološkinja u ovoj ustanovi. Ona je učesnike upozнала sa aktivnostima koje Centar sprovodi, kao i sa ulogom Dnevnog centra u pružanju podrške deci i mladima, aktivno učestvujući u diskusiji i usmeravajući predstavnike škole i institucija ka mogućnostima konkretne saradnje.

Poseban fokus sastanka bio je na ulozi škola u ranom prepoznavanju rizičnih ponašanja kod dece i mladih, mehanizmima njihovog upućivanja na uslugu Dnevnog centra, kao i na značaju saradnje stručnih službi

škola sa CSR i drugim institucijama. Takođe, razgovaralo se i o preventivnim i edukativnim aktivnostima koje je moguće realizovati u školskom okruženju.

Tokom sastanka održana je kratka prezentacija projekta i ciljeva intervencije, kao i prezentacija unapređene usluge Dnevnog centra. U nastavku je usledila diskusija o daljim koracima, unapređenju saradnje i planiranju zajedničkih aktivnosti u narednom periodu.

V.K.

Чувари образа Пријепоља

Арсеније Гојак: Млади шахиста са великим потенцијалом

Иако је најмлађи члан Шах клуба „Прико“, овај талентовани седмак већ иза себе има запажене резултате и озбиљна такмичарска искуства. Шах је у Арсенијев живот ушао веома рано, а данас представља много више од игре – школу стрпљивости, одговорности и тимског духа. У разговору за наш лист говори о својим почецима, турнирима, подршци коју има и плановима за будућност.

Када си почео да се бавиш шахом и шта те је највише привукло овој игри?

„Шах сам научио да играм већ са четири године. Наравно, то су били неки почетни кораци и тада сам шах играо само са својим татом. Тако да неке своје прве почетке могу везати тек за четврти разред, када сам се опробао на школском такмичењу, где сам освојио прво место. Те године сам стигао и до републичког такмичења.“

Иако си најмлађи члан Шах клуба „Прико“, већ остварујеш запажене резултате. Како изгледају твоји тренинзи и колико често вежбаш?

„Не могу рећи да имам класичне тренинге. Играм онолико колико ми дозвољавају школске обавезе, јер је ипак школа на првом месту.“

Који ти је до сада најдражи успех или турнир и зашто га посебно памтиш?

„На задњем турниру у Пљевљима освојио сам награду као најбољи

јуниор, што ми је причинило велико задовољство, али морам признати да ми је највећу сатисфакцију донело учешће у Лиги Централне Србије Запад у Новом Пазару. Остварио сам прве озбиљне победе против знатно искуснијих и признатих шахиста. Боравак од неколико дана у овом граду и дружење са мојим саиграчима је посебно искуство за мене. А оно на шта бих у овом случају ставио акценат је осећај који имам када играм за екипу. То ми је велики мотив и велика одговорност. Много лакше подносим пораз када играм појединачно него када играм за тим.“

Како успеваш да ускладиш школске обавезе и шаховска такмичења и да ли ти школа пружа подршку?

„Седми сам разред и у школи имам много обавеза. Волим такмичења, па радо учествујем и на свим школским. Највећу подршку у школи имам од моје разредне Санеле Кукуљац, која се максимално ангажује око организације такмичења у шаху. Такође, изађе ми у сусрет и када су у питању одсуствовања из школе због шаховских турнира.“

Ко ти је највећа подршка на овом путу – породица, тренери, саиграчи?

„Наравно, породица ми је највећа подршка у свему, било чиме да се бавим. Али, овде бих најпре споменуо чланове мог клуба, који ми пружају безрезервну подршку. Могу рећи да су

они имали пресудну улогу да закорачим дубље у свет шаха. Не бих спомињао имена, јер не желим никог неоправдано да изоставим. Свако од њих на свој начин доприноси обликовању мене као шахисте. Ту су да ми дају савет, сугестију. Верују у мене и када ми зафали самопоуздања,

а то што ми пружају прилику да равноправно са њима учествујем у важним турнирима говори о томе о каквим је људима реч. Овом приликом желим свима да

им се захвалим, што се са њима увек осећам важно и сигурно и што са њима учим можда неке

важније школе, оне животне.“

Да ли имаш још неки хоб и или интересовање ван шаха и како проводиш слободно време?

„Поред шаха много волим и стони тенис. Играм за школу и прошле године сам био трећи на окружном такмичењу. Много ми је жао што овде нема могућности да озбиљно тренирам овај спорт. Волим квизове и једва чекам прилику да се опробам у неком од њих. Наравно, увек имам времена и за дружење, што сматрам веома важним.“

Који су ти планови и жеље за будућност – да ли себе видиш као професионалног шахисту?

„Не могу рећи да себе не замишљам као врхунског велемајстора и да не маштам о томе. Али, многе околности утичу на то, па је рано да о томе причам. За сада су школа и образовање на првом месту, а ја ћу дати све од себе да шах не трпи много због тога.“

Иако још увек на почетку свог шаховског пута, овај млади Пријепољац већ показује зрелост, дисциплину и одговорност који далеко превазилазе његове године. Уз подршку породице, клуба и школе, као и јасно постављене приоритете, пред Арсенијем је пут који може донети још много спортских, али и животних победа.

Ања Пузовић

Из Пријепоља, срцем и софром: Прича Сабихе Дацић

Сабиха Дацић већ 33 године живи у Пријепољу, граду који је прихватила као свој и којем је, кроз деценије рада, посветила огроман део живота. Њено име данас се веже за очување традиционалне кухиње, емисије „Сабихина софра“, књиге, хуманитарне базаре и снажно везу са људима овог краја. У разговору за „Полимље“, Сабиха говори о свом доласку у Пријепоље, љубави према кувању, традицији, породици, хуманости и потреби да се оно што су нас научиле нана и мајке сачува за нове генерације. „Ја ћу прво да пожелим свако добро свим вашим читаоцима. Ја сам овде већ 33 године и када сам дошла у Пријепоље затекла сам Полимље, које има још дужу традицију. Дошла сам само са супругом, овдје сам родила своју

дјецу и све ово што данас радим и што се дешава свих ових година почело је управо из Пријепоља. Моја љубав према кувању и традицији почела је уз моју нану и мајку. Много сам се дружила са старијим особама и то се пренијело на мене. Још као мала сам почела спремати, прво закухавање хљеба. Наше нана су нам дозвољавале да спремамо и шта год да бисмо направиле њима је било лијепо. На селима је тада женско радило и у кући и напољу, па сам ја доста послова преузела да помогнем мами. Та традиција се наставила и када сам се удала овдје у Пријепољу. Двадесет година сам живјела у центру града, преко пута општине и џамије. Деведесетих година, када сам ја дошла у Пријепоље, није било популарно ићи у ресторане, сви

догађаји – ифтари, мевлуди, доласци делегација – одржавали су се у кућама. Све је кренуло спонтано, лијеп глас се далеко чује. Трудила сам се и да спремам модерна јела, али сам схватила да се традиционална храна увијек прва поједу и купе. То се види и данас на хуманитарним базарима – хурмацике се продају за десет минута јер традиционална

јела имају посебан печат. Увијек сам се трудила да очувам та јела – пите, сарме, долме, пасуљ, слатко. Некада се пита сматрала сиротињском храном, а данас је право умијеће. Наше нана и мајке су је држале у малом прсту. Данас је све лакше купити него направити, али нема ништа слађе од пите спремљене с љубављу за своју породицу. Снимаћа сам емисије „Пријепољке“, „Сабихина софра“. Снимили смо пет серијала и обишли цијелу околину Пријепоља – Јабуку, Бродарево,

Лим, видиковце. Емисије се и данас гледају јер је Пријепоље град изузетне љепоте и вриједно представљања. Прву књигу „Сабихина софра“ сам сама издала, а другу заједно са сином Билалом, који је нутрициониста. То је спој традиционалне и модерне кухиње. У књизи „Сехара успомена, Билалова и Сабихина софра“ описали смо старе предмете,

први продају, навела је Сабиха. „Суграђани ми дају велику подршку. Иако сам рођена Прибојка, Пријепоље је мој град. Није важно ко је одакле, већ шта учини и колико учини за свој народ. За крај, захваљујем вам на позиву, желим вам да дуго пишете и радите, а суграђане позивам да се што више укључују у хуманитарне акције, јер једино је наше оно што

Сабихина софра – више од кухиње

„Сабихина софра“ данас је препознатљив назив који у себи обједињује традицију, културу сећања, породичне вредности и хуманост. Кроз истоимене телевизијске емисије, књиге рецепата, јавне наступе и хуманитарни рад, Сабиха Дацић већ годинама чува и промовише традиционалну кухињу пријепољског краја. Емисије „Сабихина софра“ снимане су на бројним локацијама у и око Пријепоља – уз реку Лим, на Јабуци, у Бродарево, на видиковцима и сеоским домаћинствима. Посебан акценат стављен је на природне лепоте, аутентичне амбијенте и домаћу кухињу, чиме је Пријепоље представљено на топао и препознатљив начин. Укупно је снимљено пет серијала, који се и данас репризирају и гледају. Поред телевизијског рада, Сабиха је ауторка две књиге. Прву, „Сабихина софра“, издала је самостално, док је другу, „Сехара успомена, Билалова и Сабихина софра“, реализовала заједно са сином Билалом, нутриционистом који је сада на мастер студијама. Књига представља спој традиционалне и модерне кухиње, али и вредан запис о старим предметима, покућанству, обичајима и изрекама које су обележиле живот претходних генерација. Посебно место у њеном раду заузима хуманитарни ангажман. Сабиха редовно учествује на хуманитарним базарима, где су традиционални колачи, попут хурмацике и пита, увек међу најтраженијима. Кроз спој кувања и хуманости, „Сабихина софра“ постала је симбол солидарности и заједништва у Пријепољу. Њена прича показује да традиција није прошлост, већ жива веза између људи, места и времена.

покућанство, изреке наших нана и рецепте, како би млађе генерације имале прилику да то упознају. Уредила сам једну собу успомена, нешто између музеја и босанске собе, са предметима који ме подсећају на моју рахметли мајку и прошла времена.“ Редовно учествује на хуманитарним базарима, јер је, како каже, најлакше спојити кување и хуманост. Традиционални колачи се увек

дамо.“ Животна и професионална прича Сабихе Дацић сведочи о томе да се традиција не чува само рецептима, већ срцем, радом и односом према људима. Њена софра није само место хране, већ место сјећања, хуманости и заједништва – вредности које Пријепоље препознаје и цени.

Ања Пузовић

У духу Божића

Божић – време мира, сабрања и обнове људског заједништва

У празничном поздраву „Мир Божи, Христос се роди“, митрополит милешевски Атанасије упутио је верницима Божићну поруку подсећајући да празник Рођења Господа Исуса Христа представља стални позив човечанству на мир, помирење и повратак истинским вредностима.

Митрополит је поручио да Христово рођење није тек симбол или успомена на давни догађај, већ жива и стварна прекретница у историји света. Њиме је, како је истакао, започет нови поредак живота – поредак заснован на љубави, миру и одговорности човека према Богу и ближњем.

„Божић долази у тренутку када је очигледно да савремени свет губи равнотежу. Управо зато овај празник има снагу да нас сабере и

подсети на оно што је најважније – на Христово рођење и смисао који оно доноси људском животу“, навео је митрополит Атанасије.

Он је нагласио да би се, када би човек искрено прихватио Христов пример и Његове заповести, обновили здрави односи међу људима, али и исправио однос према свету и природи која нам је поверена.

„Где се човек враћа Богу и мири са Њим, ту нестаје раздор. Тада се рађа снага за праштање, за загрљај брата поред себе и за исцељење људских односа“, поручио је митрополит, подсећајући да су љубав према Богу и љубав према ближњем нераздвојне.

Према његовим речима, Божић нас не враћа само у прошлост,

већ нас стално изнова уводи у стварност новог, бољег и здравијег поретка живота који је Христос донео свету и који се потврђује у сваком времену.

У Божићној поруци посебно је истакнута и улога хришћана кроз историју, уз нагласак да је сваки верник позван да својим животом сведочи Христову поруку.

„Сваки истински хришћанин позван је да буде продужетак Христовог дела у свету, живо сведочанство Његове љубави у људској заједници“, поручио је митрополит Атанасије, нагласивши да Божић носи и личну и заједничку одговорност за мир, помирење и будућност човечанства.

А.П.

Бадњак као симбол вере и слоге у Каменој Гори

На Бадњи дан, у већини храмова Милешевске епархије, у духу вековне традиције, организовано је налагање бадњака у портама цркава, чиме је верни народ ушао у радосно ишчекивање највећег хришћанског празника – Божића.

Испред Цркве у Каменој Гори, бадњаци су ложени у раним јутарњим часовима уз молитву и сабрање мештана који су, упркос зимском јутру, дошли да заједно обележе овај значајан дан.

Овогодишњи домаћини били су чланови братства Рвовићи – Миодраг, Предраг и Милољуб Рвовић, који су са поносом и посвећеношћу преузели ову част. За наредну годину као

домаћини пријавили су се братства Дробњака и Баковића из Брајковца, чиме је настављен

леп обичај преношења одговорности и заједништва.

Црква у Каменој Гори припада

Великожупској парохији, о којој старање води јереј Радан Драгутиновић, који је и овом приликом подсетио на значај очувања вере, традиције и сабрања око цркве као духовног средишта заједнице.

Бадњи дан, који се обележава 6. јануара, код православних Срба представља духовну припрему за Божић и последњи дан Божићног поста. Централни симбол овог дана је бадњак – млади храст, који се традиционално сече у раним јутарњим часовима и уноси у дом уз молитву и посипање житом, као симбол благостања, напретка и породичног јединства. Вече се дочекује уз скромну, посну трпезу и одлазак на вечерње богослужење.

В. Кијановић

Братство „Свети краљ Владислав“ – хуманост која спаја Пријеполје

њиховом раду, као и да се укључе као волонтери током акција прикупљања помоћи – било кроз дежурства на штандовима или поделу пакетића. Сваки вид помоћи је добродошао. Поред пакетића, братство је поделило и више од десет пакета хране онима којима је то било неопходно, као и новчану помоћ појединцима који болују од тешких болести.

неопходне ствари, показујући да су уз своје суграђане када им је најтеже.

На почетку, пре него што су званично основали братство, донације су ишле преко рачуна Кола српских сестара, а у јуну су регистровали сопствено удружење. Када су им били потребни волонтери, са школама су склопили договор да им ученици буду упућени као волонтери, уз оправдане

па захваљујући том искуству и контактима знају коме је помоћ најпотребнија. За кога год сазнају да је у невољи – настоје да помогну.

У теретани „Симба“ организовали су и спортско-хуманитарно такмичење у згибовима у оквиру Божићне акције. Прва три места освојила су вредне награде, а путем донација прикупљен је и део средстава за пакетиће и помоћ суграђанима.

Чланови братства су: Лазар Шпица, Горан Крстић, Мирослав Бујак, Милош Голубовић, Андрија Баковић, Милош Баковић, Миљан Булатовић и Миодраг Драгојловић.

Сви који желе да помогну рад братства, постану волонтери или се на било који начин укључе у хуманитарне активности, могу се јавити било ком члану братства. Контакт телефони су: **064 5075 432** (Лазар Шпица) и **064 4974 521** (Ћакон Мирослав Бујак).

Када је породици Машовић изгорела кућа, чланови братства су били међу првима који су помогли, донирајући грађу, фрижидере и друге

изостанке са наставе. И пре оснивања братства, неки од чланова били су ангажовани у хуманитарном раду кроз организацију „Сви за Космет“,

Ања Пузовић

Братство **Свети краљ Владислав** основано је 11. јуна 2025. године и броји осам чланова који покрећу хуманост у нашем граду и враћају наду у боље сутра. Већ у првим месецима рада организовали су Божићну хуманитарну акцију прикупљања пакетића, у оквиру које је подељено више од 100 пакетића за децу. Поклони су уручени вишечланним породицама са децом, као и деци чији су родитељи слабијег материјалног стања. Чланови братства су том приликом обишли Залуг, Кучин, Избичањ, Ђурашиће,

Бабине, Ривавце, Оборке, Жупу, Бродарево, као и још многа места широм општине Пријеполје.

У време Божића и Васкрса редовно организују хуманитарне акције, али су активни током целе године. Када год је неке потребна помоћ, они су ту. Грађани могу пријавити особе за које сматрају да им је помоћ неопходна, али се могу и сами обратити било ком члану братства, који ће учинити све што је у њиховој моћи да помогну.

Такође, сви заинтересовани могу се пријавити да постану чланови братства и допринесу

Vremeplov / Donatorsko veče

Život (ni)je čudo

(24)

piše: Radoman Irić

PRIJEPOLJKE I PRIJEPOLJCI GDE GOD DA STE U SVETU

Istorija pamti i propoveda: kada god je bilo potrebno, kada se radilo o zajedničkom interesu opštine i njenih stanovnika, Prijepoljke i Prijepoljci su bili složni.

U posleratnoj istoriji takvih „ispita“ je bilo na pretek.

Hajdemo da to pokažemo i sada, time što ćemo prihvatiti inicijativu lista „Polimlje“ da se naši ljudi, gde god bili u belom svetu, jedanput godišnje okupe u Prijepolju.

Već je poznato da Udruženja Prijepoljaca u Beogradu, Sarajevu, Novom Sadu i Podgorici svake godine organizuju svoje susrete u tim gradovima.

„Polimlje“ predlaže i pokreće inicijativu da se od ove godine sastajemo i u Prijepolju i da se družimo makar dva dana.

Svako pitanje zašto, u ovom slučaju je suvišno: da vidimo svoje najbliže u zavičajju, da se mi vidimo, da čujemo ko šta i gde radi, kako se snalazimo u tuđini, da razmenimo kontakte... jer krv nije voda.

Potrebno je samo malo dobre volje, a s obzirom da je sada januar, imamo sasvim dovoljno vremena da ovu ideju krunišemo i da se, recimo, u subotu i nedelju, 1. i 2. avgusta okupimo u Prijepolju.

Zato, na ovakav način, predlažemo Udruženjima i njihovim rukovodstvom u Beogradu, Sarajevu, Novom Sadu i Podgorici, da razmotre ovu inicijativu i iznesu svoje stavove i predloge.

Ovoga puta jedan ovakav susret preko nam je potreban. Ovakav susret moramo iskoristiti za dogovor o jednom krupnom problemu s kojim se susreće Prijepolje.

Znate, čitate, čuli ste – poslednjih nekoliko godina Prijepolje ekonomski opasno zaostaje. Prosečne zarade po

zaposlenom su nam najmanje u Užičkom regionu.

Da, da, dobro ste pročitali: od 11 lokalnih samouprava u Zlatiborskom okrugu, zaposleni u Prijepolju primaju najmanje plate.

Poslednji, zvanični podaci Republičkog zavoda za statistiku kažu sledeće: prosečna zarada u Srbiji je 110.670 dinara, Užicu 103.348, Priboju 91.907, Novoj Varoši 88.524, a u Prijepolju 84.491.

Neko će lakonski reći – pa šta, to su male razlike. Ne, ne... greška. Po ovom osnovu prosečno zaposleni Srbin, za godinu dana, u svom novčaniku imaće 314.148 dinara više od Prijepolja, Užičanin 226.284, Pribojac 88.992 i Varošanin 48.396.

Naši političari nikada, nikada, ali – nikada, ni reč nisu progovorili na ovu temu.

Međutim, za ekonomske stratege, za privrednike, za vlasnike kapitala, od najvećeg do najmanjeg, ovo mora da bude poziv na uzbunu.

Ako ovakva situacija potraje, loše nam se piše. Moramo svoju sudbinu uzeti u svoje ruke.

Deplasirano je čekati na nekakvu milostinju od države ili da se neko u belom svetu sažali nad našom sudbinom.

Od lista „Polimlje“ za sada ovoliko.

Očekujemo da narednih dva-tri meseca, na stranicama lista „Polimlje“, o ovom predlogu čitamo stavove svih vas gde god da se nalazite u svetu.

Prijepoljke, Prijepoljci, stranice novina i Portal lista čekaju vaša pisma.

Stavovi autora kolumne ne odražavaju nužno i stavove redakcije lista „Polimlje“.

Ime koje obavezuje: Zajedno za spomenik kapetanu Veliši Kijanoviću

U Hotelu „Park“ 5. januara, održano je donatorsko veče posvećeno izgradnji spomenika kapetanu prve klase Veliši Kijanoviću, heroju koji je 17. maja 2001. godine položio život u odbrani države.

Tim povodom okupili su se porodica, prijatelji, predstavnici lokalne samouprave, institucija, kao i poštovaoci lika i dela kapetana Kijanovića. Veče je proteklo u dostojanstvenoj atmosferi, uz prigodan program i snažne emocije koje su podsetile na žrtvu koju je Veliša podneo pre skoro četvrt veka.

Inicijativu za podizanje spomenika pokrenuli su njegovi prijatelji, a podršku i realizaciju preuzeli su mladi iz organizacije Klub mladih Kolovrata i Seljašnice, na čelu sa Darkom Bojovićem. Ideja je pokrenuta povodom 24 godine od Velišine pogibije, sa ciljem da spomenik bude završen i otkriven do 17. maja ove godine, kada se navršava 25 godina od njegove smrti.

Kako je istaknuto tokom večeri, podršku inicijativi pružice i lokalna samouprava, koja će, prema navodima, učestvovati u sufinansiranju projekta.

O značaju čitave akcije govorio je i Milan Ješić, član Radne grupe i Organizacionog odbora za izgradnju spomenika, naglasivši da je ovo dug koji zajednica ima prema svom heroju.

„Polazimo od ideje da se kapetanu Veliši Kijanoviću podigne spomenik i svi radovi budu gotovi do 17. maja ove godine, odnosno dva-desetpetogodišnjice njegove pogibije. Vrlo je bitno ovo veče gde će se prikupiti određena sredstva i uraditi taj spomenik koji je planiran na lokaciji na trgu u Kolovratu. Samtramo da je izuzetna ideja napraviti jedan ovakav spomenik čime ćemo se podsetiti na nekoga ko je ostavio život za našu otadžbinu. Veliša je zaslužio itekako da se ovo i mnogo ranije učini. Ali, eto, sada je pokrenuta inicijativa i nadamo se da ćemo istrajati i opet pozivamo sve ljude dobre volje da se priključe ovom projektu i pomognu koliko ko može.“

Prema informacijama Organizacionog odbora, gruba faza radova već je završena, a nastavak se očekuje na proleće. Bista kapetana Kijanovića već je u izradi u Beogradu i biće gotova do kraja marta.

Verica Kijanović

78 sela, 78 priča

Od sledećeg broja otvaramo vrata prijepoljskih sela – Vjekoslav Veka Joksimović, penzionisani pripadnik MUPa i posvećeni čuvar prirode, vodiće nas kroz 78 sela, otkrivajući njihovu lepotu, život i kulturno nasleđe.

Veka je na čelu Udruženja građana „Jadovnik – oaza netaknute prirode“, koje već više od deset godina predano radi na očuvanju divljih životinja, njihovih staništa i kulturno-istorijskog nasleđa Prijepolja i okoline.

Kao čovek koji spaja profesionalnu posvećenost i ljubav prema prirodi, Veka je postavio hranilišta za divlje životinje na planini Jadovnik, uredio biciklističke staze i izvorišta vode, postavio kućice za sove i putokaze, a njegova udružena akcija doprinela je povratku beloglavih supova u kanjon Mileševke. Za svoj rad na očuvanju jedinstvene prirodne baštine i podizanju ekološke svesti dobio je prestižno priznanje „Zeleni list“, koju dodeljuje Radio Beograd i Pokret gorana Vojvodine, kao jedini u Zapadnoj Srbiji 2016. godine.

Veka je i poznati fotograf, a kroz izložbe prikazao je prirodne lepote i kulturno-istorijske spomenike ovog kraja. Kroz 78 prijepoljskih sela, čije su fotografije nedavno izložene u Muzeju, publika je imala priliku da vidi jedinstvene pejzaže, životinjske vrste i zaštićena područja, što je Veka istovremeno prikazao kao bogatstvo i obavezu prema budućim generacijama.

Ideja za rubriku nastala je iz Vekine zabrinutosti za zamiranje sela i želje da mlade generacije steknu uvid u trenutnu

situaciju u njima. U rubrici će sva sela biti predstavljena po azbučnom redu, sa osnovnim podacima i opisom onoga što ih čini posebnim, kao inspiracija i podsetnik na vrednosti ovog kraja.

Vjekoslav Veka Joksimović i njegova ćerka Milica, koja ga aktivno prati u svim inicijativama, nastavljaju da unapređuju očuvanje prirode i kulturnog nasleđa, pokazujući da ljubav prema svemu što je naše može biti sastavni deo svakodnevnog života, a njihov rad i ovom rubrikom postaje most između prošlosti, sadašnjosti i budućnosti prijepoljskih sela.

Redakcija

Помени / Поводи

Dana 24.12.2025. godine navršilo se 52 dana od kako je isпустиła dušu plemenita supruga i majka

**ŠENDELJ
(ŠUNTIC)
JASMINA**

Večno će biti u našim srcima i mislima.

**Suprug Safet i sinovi
Denis i Elvis.**

Од идеје до храма – 2025. година као темељ вере и заједништва

Година 2025. остаће уписана као историјска у животу села Врбово. Година у којој је једна дуго ношена идеја прерасла у видљив и чврст темељ – у изградњу Храма Свете Тројице.

Од првог корака до данашњег дана, постигнуто је више него што се могло замислити. Купљена је и свечано

освештана парцела, место на коме ће се окупљати вера, молитва и заједништво будућих поколења. Освештани су и

У суботу, 17.1.2026. године, на гробљу у Ивању у 12 часова биће уприличен годишњи помен нашем драгом

Драшку Љујићу

Захвална породица

изграђени темељи храма – духовни и грађевински ослонац свега што је уследило. Том приликом, након светог чина, уприличено је и народно весеље уз музику, које је окупило више од 300 верника из Врбова и околине, у духу радости, слоге и заједништва. Посебну захвалност дугујемо Његовом Преосвештенству Архиепископу и Митрополиту милешевском г. Атанасију, који је својим молитвама и светим чином положио духовни и неразрушиви темељ овога храма. Током године, вредним радом и великом пожртвованости, издани су груби радови на цркви и помоћном објекту. Круна тог труда била је изливање завршне куполе на храму, симбола уздицања ка небу. У Врбово су стигли звони и крстови – знаци да храм већ сада живи и позива. Са поносом и захвалношћу гледамо

ка будућности: Божић 2026. године смо дочекали са завршеним grubim радовима на храму и помоћном објекту, а на Бадње вече, први пут, организовано је паљење бадњака испред Храма Свете Тројице. Овај пут није био само градња зидова, већ и градња заједништва, вере и наде. Хвала свима који су својим трудом, вером и подршком уградили део себе у овај свети дом, са жељом да у 2026-ој години заједничком снагом, слогом и Божићним благословом, приведемо радове крају и да Храм Свете Тројице засија у свом пуном духовном и видљивом сјају. Амин и Слава Богу.

Одбор за изградњу Храма Св. Тројице у Врбову

Нова именована у Меџлису Исламске заједнице Пријепоља

У просторијама Меџлиса Исламске заједнице Пријепоља, 6. јануара 2026. године, одржан је састанак челника Исламске заједнице Србије са руководством Меџлиса и имамама са подручја Пријепоља. Састанку је присуствовала делегација Ријасета Исламске заједнице Србије коју су чинили реису-л-улема мр Сенад еф. Халитовић, муфтија санџачки мр Мухамед еф. Демировић и директор Вјерско-просвјетне службе

Мешихата санџачког мр Бајазит еф. Ницевић. На састанку је разговарано о актуелним питањима и раду Меџлиса Исламске заједнице Пријепоља, а након расправе донесене су одлуке о новим именованима. Имам Хамза еф. Ровчанин именован је за замјеника главног имама Пријепоља, као и за координатора за информисање и односе с јавношћу Одбора Меџлиса Исламске заједнице Пријепоље. За благајника

Одбора Меџлиса Исламске заједнице Пријепоља именован је имам Самир еф. Тотих. Учесници састанка честитали су именованима на новим дужностима, док је досадашњем благајнику хаџи Мевлудину Трнчићу изражена захвалност за дугогодишњи рад и допринос Исламској заједници, поводом његовог одласка у пензију.

Ања Пузовић

Пријепољци ван Пријепоља

Драгољуб Пауновић

Од пријепољског ђака до врха здравственог система Србије

Животни пут др Драгољуба Пауновића водио је од пријепољских улица и школских клупа, преко студија медицине у Београду, до најодговорнијих функција у здравственом систему Србије. Иако га је професионални развој одвео далеко од родног краја, Пријепоље је остало важна тачка његовог личног и професионалног идентитета. У разговору за „Полимље“, др Пауновић се присећа детињства и младости у Пријепољу, првих лекарских корака, али и пута који га је одвео даље, без прекида везе са градом у ком је све почело.

Рођени сте 1961. године. Како је почело Ваше пријепољско поглавље?

„У Пријепоље сам се доселио 1968. године из Приштине, где је мој отац био на службовању. Те године сам кренуо у основну школу и управо тај период доживљавам као почетак правог детињства и везивања за овај град.“

Где сте се школовали и каква су Ваша сећања на те године?

„Основну школу „Владимир Перић Валтер“ и Гимназију „Бранко Радичевић“ завршио сам у Пријепољу. То време памтим као један леп и безбрижан период. Дане смо проводили на игралиштима, поред Лима, у дружењу са другарима. Та једноставност живота оставља трајан траг.“

Када сте донели одлуку да упишете Медицини факултет?

„Медицински факултет у Београду уписао сам 1980. године, а убрзо потом отишао на служење војног рока. Студије сам почео 1981. године и тај одлазак у велики град памтим као велики животни изазов и суочавање са бројним искушењима.“

Да ли Вам је било тешко да се после студија вратите у Пријепоље?

„Медицински факултет сам завршио 1986. године и вратио се у Пријепоље, јер сам био стипендиста Титовог фонда, тада је то тако ишло. Повратак ми није тешко пао – напротив, осећао сам обавезу и жељу да знање стечено у Београду применим у Пријепољу.“

Како је изгледао Ваш професионални почетак?

„Прво радно место након положеног државног испита била је амбуланта Текстилног комбината „Љубиша Миодраговић“. Током рада увео сам ЕКГ, почео да збрињавам лакше повреде радника и проширио број услуга које су могли да добију у самој амбуланти.“

Када сте се определили за специјализацију из плућних болести?

„Дом здравља у Пријепољу ме је 1988. године упутио на специјализацију плућних болести у Београду. По повратку сам променио начин рада и дијагностике у диспанзеру који се тада налазио у Коловрату.“

Један од важних тренутака у Вашој каријери било је именовање за директора Дома здравља Пријепоље. Како је до тога дошло?

„У лето 1993. године добио сам позив да преузем функцију директора. После неколико месеци размишљања прихватио сам ту одговорност са жељом да побољшам услове рада и квалитет здравствених услуга.“

У каквом сте стању затекли Дом здравља?

„Септембра 1993. године Дом здравља је имао само један исправан санитар, дијагностика је била веома скромна, а

радна дисциплина запослених прилично нарушена. Средства која смо добијали била су мања него у Прибоју рецимо, који има за трећину мање становника него Пријепоље. Нова зграда Дома здравља, иако завршена, годинама није била у функцији.“

Како сте успели да унапредите рад у тако тешким условима?

„Почели смо да тражимо спонзоре. Један од првих био је Владе Дивац, који је донирао биохемијски апарат. Сорос фондација нам је донирала санитар „алеко“. Захваљујући прегледима регрута, успели смо да обезбедимо још једно возило

и побољшамо опрему чак и у време санкција.“

Професионални пут Вас је касније одвео у Београд?

„После рада у Пријепољу добио сам понуду да пређем у Градски завод за плућне болести у Београду, где сам након три године, на конкурс, изабран за директора. За период руковођења од 2003. до 2007. године добио сам награду „Лидерс клуб“ у Женеви.“

Чиме сте се бавили у наредним годинама?

„После десет година рада у Заводу, прешао сам у Специјалну затворску болницу у Београду, где сам од 2015. године управник. У лето 2024. године, на позив министра здравља, прихватио сам функцију помоћника министра здравља задуженог за инспекцијски надзор.“

Која је Ваша лична филозофија рада у здравству?

„Где год да сам радио, трудио сам се да унапредим услове рада за запослене и подигнем квалитет услуга за пацијенте. Сматрам да стална едукација нема алтернативу, јер се медицина непрестано мења. Не постоји добар систем без људи који у њему напредују.“

Колико Вам данас значи Пријепоље?

„Пријепоље је моје срце, моје детињство и моје професионално поглавље. Иако сам далеко, јако сам повезан са овим градом.“

Владимир Бабић

БРОЈ
3071

Издавач:

Информативно предузеће д.о.о.

Полимље

Полимска 1, Пријепоље

Директор и главни и одговорни

уредник:

Владимир Бабић

Редакција:

Верица Кијановић, Ања Пузовић

Сарадник:

Радоман Ирић

Компјутерска припрема:

Есад Мушкић

Претплата:

годишња 5000 динара,

полугодишња 2500 динара

Претплата у иностранству:

10000 динара

Путем интернета:

3000 динара (PDF)

Можете се претплатити и путем

онлајн сервиса novinarnica.com

Телефон: 033/712555

Емаил: polimlje@gmail.com

Веб: listpolimlje.info

Инстаграм: @list.polimlje

X: @list_polimlje

Фејсбук: Лист Полимље

Жиро рачун:

ОТП Банка

325950060003078636

Штампа:

Графокартон Пријепоље

033/710 009

Тираж:

300 примерака

ПОЛИМЉЕ
Лист за друштвена и политичка питања

Од 1. фебруара 1932. до 1. јануара 1938. године у Пријепољу су излазили напредни листови „САНЦАК“, „РАШКА“ и „НОВИ САНЦАК“. После рата први лист се појављује 1. марта 1952. године под именом „ГЛАС ПОЛИМЉА“. Од 1. маја 1953. године лист мења име у „ПОЛИМЉЕ“ и тако излази до 27. јануара 1979. године. 1. маја исте године поново је покренут лист „ГЛАС ПОЛИМЉА“ који од 29. децембра 1989. године мења име у „ПОЛИМЉЕ“. Указом Председника Републике од 16. маја 1977. године „Полимље“ је одликовано орденом братства и јединства са сребрним венцем. YUISSN0351-8175